

РЕШЕНИЕ

№ 4071

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20221110208984 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на двадесет и седми септември през две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Е. Илиева** като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 8984 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на **К. К. В.** чрез процесуалния му представител срещу Заповед за задържане на лице № 2283з-514 от 10.06.2022 г. на разузнавач в 04 РУ-СДВР.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения акт като издаден в противоречие с целта на закона и с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на ответната страна моли жалбата да бъде оставена без уважение, тъй като атакуваната заповед е законосъобразна. Претендира разноски.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото прие за установено следното:

Със заповед № 2283з-514 от 10.06.2022 г. на Д. М. – разузнавач в 04 РУ-СДВР на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в 15.50 ч. К. К. В. е задържан за срок до 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУ на СДВР. Посочено е, че задържането му е във връзка с ДП №750/2022. Заповедта за задържане е връчена на жалбоподателя, за което свидетелства разписката към заповедта.

ДП № 750/2022 по описа на 04 РУ СДВР е образувано на същата дата на основание чл. 212, ал. 2 от НПК, с първо действие по разследването – оглед на местопроизшествие и разпит на свидетели, за това, че на неустановена дата през м.май 2022 г. било извършено съвкупление с ненавършило 14 години лице – престъпление по чл. 151, ал.1 от НК. Жалбоподателят бил посочен от свидетели, при извършен на 10.06.2022 г. разпит, като лице, извършило съвкупление с малолетно лице. Във връзка с това бил извършен оглед и претърсване на дома му, жалбоподателят била задържан, за което била издадена процесната заповед, и му бил извършен обиск.

Жалбата срещу законността на задържането е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от лице с правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в производството по съдебно оспорване на индивидуални административни актове, каквато е заповедта по чл. 72 ЗМВР, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на административнопроизводствените правила по издаването му, правилно ли са приложени съответните материалноправни разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

С нормата на чл. 72 ЗМВР е регламентирано правомощието на полицейските органи в условията на оперативна самостоятелност да задържат за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на чл. 72, ал. 1, т. 1-7 ЗМВР.

Оспорената заповед за задържане е издадена от полицейски орган – разузнавач в 04-РУ СДВР, който е компетентен административен орган съгласно чл. 72, ал. 1 във вр. чл. 57, ал. 1 от ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗМВР задължителните реквизити, които трябва да съдържа заповедта за задържане са: името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта; фактически и правни основания за задържането; данни, идентифициращи задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 73 ЗМВР, както и правото му; - да обжалва пред съда законността на задържането; - на адвокатска защита от момента на задържането; - на медицинска помощ; - на телефонно обаждане, с което да съобщи за своето задържане; - да се свърже с консулските власти на съответната държава, в случай че не е български

гражданин; - да ползва преводач, в случай че не разбира български език.

Изричното изискване по чл. 74, ал. 2, т. 2 ЗМВР към момента на задържането в заповедта да бъдат посочени фактическите и на правните основания за задържането е проявление на разпоредбата на чл. 5, § 2 ЕКПЧ, която осигурява гаранция всяко арестувано лице да знае защо е лишено от свобода, както и за да му се даде възможност да отрече извършването на престъплението. Посочването им в заповедта, представлява излагане на мотиви и обосновава разпоредителната част на акта. При липса на мотиви, съдът не може да упражни контрол за законосъобразност върху обжалвания административен акт и същият подлежи на отмяна като незаконосъобразен по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, като издаден в нарушение на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. При осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, преценката на решаващия съд е свързана именно с изследване на въпроса, доколко са налице посочените в оспорения административен акт фактически основания за издаване и доколко могат да се свържат с посочените от издателя правни норми.

В Решение от 24.06.2014 г. по делото Петков и Профиров срещу България на ЕСПЧ се приема, че в заповедта за задържане следва да се посочват специфични обстоятелства или действия на задържаното лице, свързващи го с престъпно деяние. Липсата на описание на относими към случая конкретни факти засягат правото на защита на оспорвания, който следва да знае за кои свои действия и/или бездействия бива задържан от полицейските органи и съответно да организира своята защита чрез оборване на тези обстоятелства, като неспазването на тези процесуални изисквания е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Същевременно съгласно трайната съдебна практика, основаваща се на ТР № 16/1975 на ОСГК, мотивите за издаване на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт и да се съдържат и в други документи от административната преписка – докладни, АУАН, нарочно съставени мотиви или други писмени доказателства.

В случая в оспорената заповед като правно основание за задържането е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР -данни, че е извършило престъпление, а като фактическо основание е посочено връзка на задържаното лице с ДП № 750/2022 г. на 04 РУ СДВР. По настоящото дело е изискан и приложен препис от въпросното досъдебно производство, което съдържа и докладна записка, в която са развити фактическите обстоятелства, обусловили необходимостта от издаване на акта, като са описани събраните до този момент доказателства спрямо него, касаещи осъществяване на съвкупление с ненавършило 14-годишна възраст лице, поради което административният акт е надлежно мотивиран, спазени са административнопроизводствените правила по издаването му и не са налице предпоставки за отмяната му на процесуално основание.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 ЗАНН принудителна административна мярка, която съгласно ЕКПЧ съставлява ограничаване на правото на свобода, допустимо по изключение съобразно чл. 5, § 1, б. "с" от ЕКПЧ с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. Също така това задържане предоставя възможност на полицейските органи да извършат неотложни действия, чрез които да бъдат събрани достатъчно данни за образуване на наказателно производство или да бъдат опровергани наличните данни за съпричастност на задържаното лице към извършването на престъпление.

За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, а още по-малко е

задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Понятието "данни" по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР не съвпада с "достатъчно данни" по смисъла на чл. 212, ал. 1 НК, нито изисква достатъчно доказателства за извършено престъпление. Необходимо е само да се констатира наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което не е оборено към момента на взимане на ПАМ. Това дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно доказване в рамките на наказателното производство. Необходимо е данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението да са установени преди извършване на задържането. Противното би породило риск от произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ. Установяването на данните е в тежест на административния орган.

Съдът приема, че в настоящия случай се установи наличието на подобни данни, във връзка с които е образувано досъдебно производство № 750/2022 г по описа на 04 РУ СДВР за престъпление по чл. 151, ал. 1 от НК. Видно от посоченото в докладната записка и от приетите по делото доказателствени материали К.В. е посочен от двама свидетели като лице, осъществило от обективна страна състав на престъпление с посочената правна квалификация. С оглед на това според настоящата инстанция е приложен правилно материалният закон.

Във всеки конкретен случай следва да се държи сметка и за целта на закона, за конкретните фактически и правни действия, извършени от лицето и за степента на обществената им опасност, в противен случай предоставените със ЗМВР правомощия на полицейските органи биха се превърнали в произвол и злоупотреба с власт. Съдът намира, че в настоящия случай ПАМ е съобразена с целите на закона, като е спазен принципа за съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано, като задържането е извършено с оглед на обществен интерес за разкриване на извършители на престъпления, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода. По делото се установи, че след задържането на жалбоподателя с него са извършени процесуални действия – обиск и претърсване, поради което правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в степен, съответстващ на целите на закона.

По изложените съображения и тъй като не се установиха основанията по чл. 146 от АПК оспорвания акт следва да бъде потвърден, а жалбата против него съответно отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Предвид изхода на делото и направеното искане в полза на административния

орган следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 37 от ЗПП.

Така мотивиран, на основание чл. 172 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. В. срещу Заповед за задържане на лице № 22833-514 от 10.06.2022 г. на разузнавач в 04 РУ- СДВР.

ОСЪЖДА К. К. В., ЕГН***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано по реда на Глава X от АПК пред Административния съд – София-град в 14-дневен срок от съобщаването за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____